

puta kojim je roba morala biti prevezena zbog ovog razloga. Te troškove mora snositi sama roba. Budući da je izvoznik bio ujedno i primalac robe, to je njegova dužnost da tužitelju nadoknađi štetu u smislu tužbenog zahtjeva.

/DMF, 1964, str. 62o/

B.J.

TRGOVAČKI SUD, Seine

Presuda od 26.IV 1963.

Sterkers c/a Sté algérienne de navigation Charles Schiaffino et Cie

Prijevoz stvari morem - Ograničenje brodarove odgovornosti - U nemogućnosti dokaza da je teret nestao prije ukrcaja, brodar odgovara za nastalu štetu, pa makar se u ugovoru i ogradio za nestanak tereta na obali - Ako se ne može dokazati koliko je koje robe bilo u kamionu koji je predan vozaču na prijevoz, brodar odgovara do visine odgovornosti za jednu jedinicu tereta

Tužitelj je predao brodaru na prijevoz jedan kamion nakrcan teretom namještaja. Kamion je predan u luci Cran. Međutim, obzirom na prilike koje su u kritično vrijeme vladale u toj luci, brodar je u potvrdu, kojom je potvrdio da je kamion primio na prijevoz, unio klauzulu na temelju koje je izričito otklonio svoju odgovornost za eventualni nestanak kamiona za vrijeme njegovog stajanja na obali. Budući da je kamion, zajedno s namještajem, nestao, naručitelj tuži brodara za naknadu štete.

Brodar navodi da ne može biti odgovoran za štetu jer je roba predana u vrijeme kad su u luci Cran bile nesigurne prilike koje nisu dozvoljavale nikakvo efikasno čuvanje tereta koji je bio na obali. Radi toga se on izričito ogradio u pogledu svoje odgovornosti za eventualni nestanak kamiona. Sud nije prihvatio ovo njegovo stajalište. Brodar je, prema stajalištu suda, unatoč navedenoj klauzuli, morao dokazati da je kamion nestao na obali u Cranu, što njemu međutim nije uspjelo. Dapače tužitelj je dokazao da je kamion bio uveden u brodski manifest tereta i da je brodar zadržao primljenu vozarinu. Obzirom na to sud dolazi do uvjerenja da je kamion bio ukrcajan na brod, te obvezuje brodara na naknadu štete za nestali kamion.

Drugačija je situacija u pogledu namještaja koji se nalazio u kamionu. Među strankama nije sporno da je kamion zaista bio nakrcan namještajem. Međutim tužitelj nije mogao ničim dokazati o kakvoj se radi i o kolikoj vrijednosti radilo. Na temelju ovoga sud je stao na stajalište da je brodar odgovoran, ali da odgovara samo do visine jedne jedinice tereta, što konkretno iznosi 1.000 franaka.

/DMF, 1964, str. 624/

B. J.

KASACIONI SUD ITALIJE

Presuda od 24. IV 1962.

Zim Israel Navigation
c/a Ditta Ferrari

Prijevoz stvari morem - Klauzule o isključenju brodareve odgovornosti - Sposobnost broda za plovidbu - Nevrijeme - Klauzule u teretnici s kojima brodar isključuje svoju odgovornost i u slučaju dolusa i grube nepažnje, protivne su ne samo talijanskom pravu nego i međunarodnom pravu uopće - Klauzula s kojom jedna od stranaka preuzima na sebe naročito otegotne uvjete mora biti u teretnici na poseban način prihvaćena, pa i onda kada se na ugovor ne primjenjuje talijansko pravo - Brodar se ne može pozivati na nevrijeme kao uzrok štete ako je utvrđeno da je kriv za neispunjenje ugovornih obveza koje su u uzročnoj vezi sa štetom

Na odredištu je utvrđeno da je teret, koji je tuženi brodar prevozio, bio oštećen, pa je primalac podnio tužbu za naknadu štete. O sporu je rješavao Kasacioni sud. Među ostalim razlozima koje je brodar iznosio u svoju korist naveo je i slijedeće:

Na ovaj spor mora biti primijenjeno izraelsko pravo koje je po svom sadržaju identično s otomanskim pravom. Brodar je u teretnicu unio klauzulu s kojom isključuje svoju odgovornost, a te su klauzule primjenom otomanskog prava dopustive. Roba je bila oštećena nevremenom, dakle uzrokom za koji on ne odgovara. Pobija činjenično stanje do kojega je došao Apelacioni sud. Obzirom na stvarno stanje stvari kako ga on prikazuje na temelju ugovorenih klauzula, tvrdi da ne bi smio odgovarati za nastalu štetu.

Kasacioni sud je, potvrđujući kondemnatorne presude nižih sudova, zauzeo slijedeće stajalište: